

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
15 У 11206/17
04.05.2020. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Радојке Маринковић, председника већа, Весне Лазаревић и Гордане Богдановић, чланова већа, са судским саветником Весном Мутавцић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Ирена Ранковић, адвокат из Ниша, 7. јула 15, против туженог Министарства привреде Републике Србије, ради поништаја решења, број 720-00-311/2017-10 од 26. маја 2017. године, у предмету регистрације промене у Регистру привредних субјеката, у нејавној седници већа, одржаној дана 04.05.2020. године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства привреде Републике Србије, број 720-00-311/2017-10 од 26. маја 2017. године, и **ВРАЋА** предмет надлежном органу на поновно одлучивање.

II **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужени орган, Министарство привреде Републике Србије, да тужиоцу, АА из ..., ..., на име накнаде трошкова управног спора, у року од 15 дана од дана достављања пресуде, исплати износ од 16.890,00 динара.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем укинута је решење Регистратора Агенције за привредне регистре који води Регистар привредних субјеката, БД .../2017 од 27. фебруара 2017. године и враћен предмет првостепеном органу на поновни поступак. Наведеним решењем од 27. фебруара 2017. године, првостепени орган је усвојио регистрациону пријаву-поднесак Државног правобранилаштва и регистровао промену података о вредности и структури капитала у Предузећу за туризам, саобраћај и трговину “ББ” д. о. о, ..., тако што је, уместо регистрованих података, уписао податак да уписани друштвени капитал на дан 31. децембра 2001. године,

износи 44.371.405,89 динара, што чини удео од 81,08%, уместо дотадашњих 45,56%, да је уписани новчани улог уделичара на дан 31. децембра 2001. године, у вредности од 617.150,08 динара, да је уписани улог АА, на дан 31. децембра 2001. године, у вредности од 23.620.801,86 динара, што чини удео од 18,92%, уместо до тада уписаних 53,54%, као и да је основни капитал Предузећа 68.609.357,83 динара.

Тужбом, поднетом Управном суду, дана 20. јула 2017. године, уређеном по налогу Суда, поднеском од 25. септембра 2017. године, тужилац је оспорио законитост решења туженог органа због непоступања по правилима поступка, непотпуно односно нетачно утврђеног чињеничног стања и неправилне примене закона. Навео је да, иако је оспореним решењем деклараторно уважена жалба тужиоца, тужилац има правни интерес да се оспорено решење поништи, јер је другостепени поступак спроведен на штету тужиоца. Ово са разлога начина прибављања и садржине доказа у другостепеном поступку, као и имајући у виду садржаину налога датог првостепеном органу. Након што је образложио разлоге због којих је поднео тужбу, тужилац је предложио да Суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и обавезе тужени орган да тужиоцу накнади трошкове управног спора, и то на име: састава тужбе, у износу од 16.500,00 динара и таксе за покретање управног спора.

Тужени орган је у одговору на тужбу поновио разлоге образложења оспореног решења, уз напомену да је тужба неблаговремена, јер је решење тужилац примио 21. јуна 2017. године, предложио је да Суд тужбу, уколико је не одбаци, одбије.

Управни суд је у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, па је испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Одредбом члана 192. став 1. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97, 31/01, "Службени гласник РС", бр. 30/10), прописано је да на основу одлучних чињеница утврђених у поступку, орган надлежан за решавање доноси решење о управној ствари која је предмет поступка.

Одредбом члана 198. став 1. наведеног закона прописано је да се диспозитивом решава о предмету поступка у целини и о свим захтевима странака о којима у току поступка није посебно решено.

Одредбама члана 213. ст. 1. и 2. истог закона прописано је да против решења донесеног у првом степену странка има право на жалбу, као и да државни односно јавни тужилац, јавни правобранилац и други државни органи кад су законом овлашћени, могу изјавити жалбу против решења којим је повређен закон у корист физичког или правног лица а на штету јавног интереса.

Одредбом члана 220. наведеног закона прописано је да се жалба подноси у року од 15 дана од дана достављања решења, ако законом није друкчије одређено.

Према образложењу оспореног решења, тужени орган је увидом у

спис утврдио да је поднеском од 18. јануара 2016. године, који је првостепени орган примио 24. фебруара 2017. године, Државно правобранилаштво, као заступник Министарства привреде Републике Србије, које обавља послове приватизације, тражено да се у Регистру привредних субјеката спроведе поступак брисања власничке структуре капитала код Предузећа за туризам, саобраћај и трговину “ББ” д. о. о, Ово са разлога што је правноснажно окончан спор пред Привредним судом у Пожаревцу, који је против наведеног предузећа покренула, у то време надлежни орган, Агенција за приватизацију, а као доказ приложене су пресуде истог суда П број 120/10 од 18. новембра 2010. године и Привредног апелационог суда Пж 1204/11 од 14. марта 2012. године. Поступајући по поднетом поднеску, који је сматрао регистрационом пријавом, а не иницијативом за покретање поступка по службеној дужности ради заштите јавног интереса, што произлази из садржине самог поднеска, првостепени орган је донео ожалбено решење, којим је код подносиоца жалбе регистровао промене података о вредности и структури капитала, при чему проценти учешћа у капиталу, назначени у диспозитиву, нису сразмерни назначеним вредностима друштвеног капитала израженим у динарима и вредностима капитала АА. Код наведеног, по налажењу туженог органа, ожалбено решење донето је уз повреду правила поступка, а како, претходно није извршена ни контрола процењене вредности друштвеног капитала, то ни чињенично стање није потпуно утврђено, са којих разлога је одлучено као у диспозитиву оспореног решења.

Полазећи од цитираних законских одредби и стања у спису, које се односе на жалбу, поводом које је донето оспорено решење, тужени орган, по налажењу Суда, није одлучио о жалби тужиоца, коју је тужилац преко пуномоћника, против првостепеног решења изјавио дана 28. марта 2017. године, која жалба се налази у достављеним списима, већ о жалби Предузећа за туризам, саобраћај и трговину “ББ” д. о. о, ..., које нема у спису, при чему је акт првостепеног органа, БД .../2017 од 15. јуна 2017. године, сачињен ради уручења оспореног решења, упућен пуномоћнику тужиоца за наведено предузеће. Оваквим поступањем туженог органа, оспореним решењем повређена су правила поступка из цитираних одредаба члана 192. став 1. и члана 198. став 1. Закона о општем управном поступку, зато што не постоји идентитет лица које је жалбу изјавило и лица о чијој је жалби одлучено оспореним решењем.

Код овако утврђене незаконитости диспозитива оспореног решења, Управни суд је оценио да наведено решење не може остати у правном поретку, због чега се није упуштао у даљу оцену његове законске заснованости у материјалном смислу.

Суд је ценио приговор истакнут у одговору на тужбу према коме је оспорено решење уручено пуномоћнику тужиоца дана 21.06.2017. године, те да је тужба од 24.07.2017. године,неблаговремена, па налази да исти није основан. Ово јер се из списка види да је тужилац поднео тужбу суду препорученом пошиљком дана 20.07.2017. године, који дан се према члану 20. став 4. Закона о управним споровима сматра даном предаје тужбе суду, па је тужба поднета пре истека законског рока од тридесет дана.

Са изнетих разлога Управни суд је, на основу одредбе члана 40. став 2. у

вези члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

У поновном поступку тужени орган ће, водећи рачуна ко су странке у поступку и ко је подносилац жалбе, донети ново, на закону засновано решење, придржавајући се примедба Суда изнетих у овој пресуди, у року и на начин прописан одредбом члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

Разматрајући захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, Суд је имао у виду да из списка произлази да је у вези с покретањем и вођењем овог спора, тужилац имао трошкове у висини награде адвокату за састав тужбе, које је, применом тар. броја 43. у вези с чланом 15. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, бр. 121/12), одредио у износу од 16.500,00 динара, као и трошкове таксе на тужбу, прецизиране као трошкове таксе за покретање управног спора, које је, применом тар. броја 28. став 1. Закона о судским таксама (“Службени гласник РС”, бр. 28/94...95/18), одредио у износу од 390,00 динара, укупно 16.890,00 динара. Стога је, сагласно одредбама члана 153. став 1. и члана 154. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...87/18), чија је сходна примена прописана одредбом члана 74. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 04.05.2020. године, 15 У 11206/17

Записничар
Весна Мутавцић,с.р.

Председник већа - судија
Радојка Маринковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ